

نبوت است و دیگر هجت نبوت که ظاهر ولایت است و بی
 بخت ولایت از حق تعالی عطا و فیض می ساند و از راه
 نبوت که ظاهر ولایت است بخلق میرساند و مشک که روی که
 در حق است بجهت اشرف افضل است از روی که در خلق است
 پس هر دو ایالت است که هجت ولایت نبی از هجت نبوت
 و ای فضل است نه آنکه ولایت ولی تابع افضلیت از نبوت
 نبی مبینوع و از نبی لازم نمی آید چنانچه ناقصا از متوهم می شود
 که ولی افضل باشد از نبی زیرا که نبی در هجت ولایت حاصل است
 بر وجه اتم از ولایت ولی و مرتبه نبوت بر آن زیاده است
 قال بعضی کبار العارفین قدس الله تعالی اسرارهم اذ سمعت
 احدا من اهل البیت او یقول الیک عنه انه قال للولاية اعلى من النبوة
 فليس يريد ذلك الا ان ولاية النبي اعلى من نبوة او يقول ان النبوة
 فوق النبي و الرسول فانه يعنى بذلك ان شخص واحد هو الانبياء
 من حيث انه ولى ام من حيث ان نبی او رسول لان النبوة
 التام له اعلى منه و اگر کسی مجموع هجت ولایت نبوت را نبوت

نام نهند

نام نهند مشک است که با آن معنی نبوت افضل خواهد بود از ولایت
 و نزاع راجع با سطلایح و آنچه در کلام خود احمد محمد ابن علی حکیم
 ترمذی قدس سره واقع شده است و شیخ سعد الدین حلی در
 سره نیز بر آن رفته که نهاده لایبنا بر این لایبنا آن نویسنده آنکه
 نهاده لایبنا فی الشرف بعد اینه لایبنا بر این لایبنا آن نویسنده آنکه
 کار اینان بکمال میرسد چنانکه نبی ما را صلی الله علیه و سلم در آخر
 کار گفتند که الیوم اتممت لکم دینکم و ولی ما شرفیت کمال
 نیکم و قدم در ولایت نمودند نهاد پس از نبی را در شرف راجع
 باخر کار باشد که اگر کسی با آن احکام که در مکه نازل شد رسد و آنچه
 در مدینه نازل شد التفات نماید هرگز بولایت نرسد بلکه اگر اخبار
 کند کامر گردد و پس هدایت ولایت ولی است که آن منزلت
 که نهایت کار نبی است قبول کند و متابعت نماید که اول
 در تواتر و در لایبلی که پیش از ولادت ظاهر شده است
 از آنچه است که در باطن من ساریه رضی الله عنه روایت کند
 که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود که نزد خداست تعالی مام من